



**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мілінчука Миколи Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, п'ятої статті 34 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
22 лютого 2023 року
№ 17-3(I)/2023

Справа № 3-14/2023(28/23)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого, доповідача,
Петришина Олександра Віталійовича,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мілінчука Миколи Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, п'ятої статті 34 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Мілінчук М.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність приписам частини першої статті 55, пункту 14 частини першої статті 92, частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) частини першу, п'яту статті 34 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), які застосовані в остаточному

судовому рішенні в його справі – ухвалі Верховного Суду у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного кримінального суду від 1 грудня 2022 року.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів впливає таке.

Мілінчук М.М. звернувся до Верховного Суду з клопотанням про направлення матеріалів кримінального провадження за обвинуваченням його у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною другою статті 365 Кримінального кодексу України, з Хмельницького апеляційного суду до Вінницького апеляційного суду.

Верховний Суд ухвалою від 1 грудня 2022 року клопотання Мілінчука М.М. залишив без задоволення та зазначив, що з наведених у частині першій статті 34 Кодексу підстав для направлення кримінального провадження з одного суду апеляційної інстанції до другого клопотання обвинуваченого не містить. Крім того, за поданням Вінницького апеляційного суду Верховний Суд уже розв'язував питання про підсудність цього кримінального провадження за обвинуваченням Мілінчука М.М., а відповідно до частини п'ятої статті 34 Кодексу спори про підсудність між судами не допускаються.

1.2. Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що оспорювані положення Кодексу порушують його право на доступ до суду, гарантоване частиною першою статті 55 Конституції України, оскільки суперечать пункту 14 частини першої статті 92 Конституції України та не відповідають основним засадам судочинства, установленим частиною другою статті 129 Основного Закону України.

Обґрунтовуючи свою позицію, автор клопотання посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, на рішення Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, Загальну декларацію прав людини 1948 року, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1966 року,

Віденську конвенцію про право міжнародних договорів 1969 року, а також на судові рішення в його справі.

2. Розв'язуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта статті 77).

Із аналізу конституційної скарги випливає, що Мілінчук М.М. не обґрунтував тверджень щодо невідповідності частин першої, п'ятої статті 34 Кодексу приписам частини першої статті 55, пункту 14 частини першої статті 92, частини другої статті 129 Конституції України.

Аргументація автора клопотання зводиться до висловлення незгоди з судовим рішенням, ухваленим у його справі, а також із законодавчим регулюванням питання про направлення кримінального провадження з одного суду до другого, однак це не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мілінчука Миколи Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, п'ятої статті 34 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.



**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**